46ste jaar. — Nr 22. Dinsdag 21 Februari 1899.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dindags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of bankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **3** » »
Een blad afzonderlijk **10** centimes.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimes per drukregel.
Reclamen, voorrede en andere artikels voorzien of buiten in het blad: **1** fr. den drukregel.

Voor den Paus.

Inschrijving, geopend door den Bond der Katholieke Dagbladschrijvers van België:

Opbrengst der 28 EERSTE LIJSTEN: Fr. 140,755,55

De giften kunnen gezonden worden aan het bureel van dit blad of aan M. Mallié, Bergstraat, 52, Brussel.

TONGEREN, DEN 21 FEBRUARI 1899.

NIEUWS
uit de stad en de omstreken

GENCK. — Verleden woensdag 's morgens vonden twee werklieden die zich naar hun werk begaven op de spoorbaan het schrikkelijk verminkte lichaam van den genaamde Leonard Jordens, oud 26 jaren, die door den trein overreden was. Spoedig wierd er geneeskundige hulp verleend, doch de arme jongeling overleed eenige uren later, nadat hem door den E. H. Pastoor de H. Olie was toegediend. Men verdiept zich in gissingen nopens dit ongeluk, vermits op de plaats waar de jongeling gevonden werd, geen de minste weg bestaat, en hij niet dronken bleek te zijn. Het parket van Tongeren is donderdag ter plaatse geweest en heeft een onderzoek ingesteld.

MILLEN. — Verledene week kwam hier zekere V., huishoudster te Mall, de gebouwen bezoeken waar haar ondershuis stond en waar hare moeder schielijk overleed. Opeens wierd zij kwalijk, zeeg ten gronde en stierf als hare moeder op ongeveer vijf en-vertigjarigen ouderdom.

UYCKHOVEN. — Met de loting heeft alhier een zeldzaam voorval plaats gehad: De vader van een loteling stierf op den voormiddag dat zijn zoon zich ter loting bevond; deze laatste trok een slecht nummer; tegen den namiddag van denzelfden dag, beviel de moeder van een welgeschapen kind.

LANAEKEN. — In het *Hôtel du Limbourg* te Lanaeken is maandag nacht, bij eene danspartij, alles verbrijzeld.

MAASEYCK. — Er worden op dit oogenblik erstige onderhandelingen gevoerd tusschen de stad en de heer Minister De Bruyn, strekkende tot het bouwen voor stallingen voor 300 tot 400 stuks rundvee, om er deze eene behoorlijke quarantaine doen ten ondergaan. De gansche stad wacht met de grootste belangstelling het welgelukken af dezer onderhandelingen.

Schrikkelijke Spoorwegramp
TE VORST.

Nadere bijzonderheden. — Zie *Postrijder* van zaterdag.

REEDS 21 DOODEN GEVONDEN.

De mist is de oorzaak van het ongeluk geweest.

De express reed op den gewonen trein en drie rijtuigen werden geheel verbrijzeld, andere erg beschadigd.

Men heeft reeds 21 dooden teruggevonden; om 11 1/2 ure lagen nog 7 personen onder de locomotief, doch erg gekwetst. Men werkte bij middel van overgroote hefboomen om de machien op te heffen: onder de lijken bemerkte men dat van eenen ouderling en dat van eenen schooljongen, die nog zijne boeken onder den arm hield!

DE EERSTE REDDINGSWERKEN.

Een groot getal gekwetsten zijn in wagons van 1e klas naar de Zuidstatie te Brussel gevoerd. De hulp werd nog al spoedig ingericht, in den morgend waren reeds een 12-tal geneesheeren ter plaats.

De inwoners van Vorst, die hulpkistjes bezaten, hadden ze ter beschikking gesteld. De geestelijkheid was ook dadelijk ter plaats.

DE MENIGTE.

Een groote toevloed van volk omringde de statie; de meesten zijn te voet gekomen, maar de anderen met alle mogelijke middelen van vervoer en niet weinig per rijwiel.

Eene brigade gendarmen verrichtte den ordedienst.

DE ONTSNAPTEN.

Een jongeling die zich in den sneltrein bevond verhaalt dat toen hij uit zijnen wagon ontsnapt was, hij het veld inliep. Eerst een kwart uurs later kwam hij op de plaats der ramp terug, doch was nog zoo verschrikt dat men verplicht was hem te doen heengaan.

Een jong meisje van Lessen bevond zich in het tweede rijtuig van het begin van den trein; hare wagon is heel aan stukken gevlogen. « Ik heb niets gehoord, zegde zij, dan een lang gekraak toen het hout onzer compartimenten verbrijzeld werd; ik zat gevangen, mijn kleed tusschen de banken geklemd, het dak van het compartiment op mijn hoofd.

« De heer Lelubre, van Lessen, die in het ander compartiment zat, is mij ter hulp gekomen en heeft mij verlost. En zonder hem te bedanken, zonder te weten aan wie dood, zoo dicht als ik ben, ik wegg loopen: ik heb geloopen van Vorst tot Brussel. »

De heer Boublet van 's Gravenbrakel, die zich in eenen wagon bevond te midden van den trein die het ongeluk veroorzaakte, zegt het volgende:

« Wij zaten met vier in een compartiment van 3e klas, wanneer de botsing plaats had. Ik werd met hoofd vooruit tegen den reismakker geslingerd die rechtover mij zat en wij zijn beiden onder eene bank gerold.

« In het tweede compartiment in dezelfden wagon zaten damen en kinderen. Eenige der laatsten is erg gekwetst; in het eerste compartiment zaten vijf of zes reizigers; een hunner, de heer Désiré Inghels, werd erg gewond aan het hoofd.

« Wij hebben den wagon ontvlucht waarin wij bijna gedood werden, onze hoeden en reisgoed achter latende.

« Buiten was het schouwspel verschrikkelijk. De locomotief van onzen trein zat boven op de twee laatste rijtuigen van eenen trein, half verborgen door stukken van afsluitingen, portels en op deze puinen lagen mannen, vrouwen, die geen teken van leven meer gaven.

« Wij zagen eene vrouw ophalen, druipende van het bloed. Geen der slachtoffers die half onder de verbrijzelde wagons bedolven waren, slaakte een kreet. Misschien waren zij reeds allen dood. »

In eene der zalen van de statie lagen man uitgestrekt wier beenen van de romp gescheiden schenen. De man scheen dood en lag daar heel alleen, wat verklaarbaar is bij de verwarring die daar heerschte.

Op de groote markt van Vorst liepen met verdwaasde blikken gekwetsten rond, het gezicht heel bebloed, op zoek naar eenen dokter of eenen apotheker.

NOG DE OORZAAK DER RAMP.

De machinist van den trein van Bergen dacht niet dat de vorige trein door den mist vertraagd had en bemerkte te laat het gevaar. Hij trok den stoom achterover maar te vergeefs. De locomotief en de tender sprongen op de vier laatste wagons van den aangeredenen trein, alles vermorzelende.

Tot overmaat van ongeluk liet de locomotief kokend water ontsnappen en doodden en gekwetsten werden afschuwelijk verbrand.

HELELIJK TOONEEL.

Onder de alles verpletterende machien, lag een jong meisje dat nog leefde. De redders zie drongen zich rond haar en verdubbelden hunne inspanning om haar uit hunen schrikkelijken toestand te verlossen.

Het meisje, wier gelaat vol schrammen is, spreekt tot hare redders en moedigt ze aan, en wanneer men haar naar haren toestand vraagt, zegt zij dat zij lichtelijk lijdt aan de beenen, maar niet gewond is. Het is mej. De Greef, van Hal. Zij kon rond den middag gelukkig gered worden.

Een ander slachtoffer, mej. De Ryckc, van Ruysbroek, moest ter plaats een been worden afgezet.

ARME VADER.

Op zeker oogenblik steeg uit een klein plaatsje der statie een hartverscheurend gehuil op. Het was de heer Desmet, die in een heel verminkt lijkje zijn dochtertje kwam te herkennen.

De arme vader wende en riep luid snikkend op zijn ander kind dat ook in den trein was en verdwenen is! Het arme meisje is bezweken aan eene afzetting welke men heeft moeten doen.

IN ST-PIETERSGASTHUIS TE BRUSSEL

zijn acht slachtoffers in verpleging. Alhoewel hun leven niet in gevaar is, zijn hunne wonden toch zeer erg.

WREEDE STONDEN.

Mej. Hallaert, van Ruysbroek, is levend van onder de puinen gehaald, maar zij heeft het been verbrijzeld en lijdt zoo zeer, dat zij smeekt haar te dooden. De doktors Marloy en Taminau zetten het verbrijzelde lichaamsdeel af; nauwelijks is de bewerking voltrokken of de ongelukkige bezwijkt.

De dooden, met dekzeilen bedekt, worden in eenen koopwarenwagon gebracht welke tot doodenkamer is ingericht. De lijken worden naast elkander neergelegd.

Er waren er reeds 12 en elk oogenblik bracht men er nog andere. Een tweede wagon en een camion moeten tot hetzelfde doel gebruikt worden.

HET ONDERZOEK.

Een bestuurlijk en een rechterlijk onderzoek zijn onmiddelijk geopend. Het laatste wordt gedaan door den heer Willemaers, procureur des konings. Hij heeft reeds den stationoverste van Vorst en vele andere getuigen gehoord.

DE BAAN BELEMMERD.

Het ongeluk heeft eene groote stoornis in het gewone verkeer verwekt. Voor de lijn van Parijs geschiedde de dienst langs Baulers en voor Rijsel langs Enghien, Geeraardsbergen en Denderleeuw.

De eerste trein van Bergen is maar om 2 ure aangekomen. Hij was om 8 ure uit Bergen vertrokken.

HET TOONEEL DER RAMP.

Men zag de lijken in verschillende houdingen liggen. Het tooneel was verschrikkelijk.

Juist aan den voet der ladingsplaats der statie, stond de locomotief recht met geheel haar gewicht steunend op de puinen der verbrijzelde wagons.

En te midden van die wagons zag men acht lijken, bleek en bloedeloos, met de kramp der geleden pijnen nog op de gezichten.

Onder de brokstukken van eenige wagons zag men het lijk eener oude vrouw met het gelaat tegen den vloer van het rijtuig gepikt.

Onder een der riggels van de locomotief het gehavend verwonden lijk van eene jonge blonde vrouw; aan te midden van het ijzerwerk dat van een klein meisje.

Afgerukte armen en handen stakten alleruwege tusschen de puinen uit.

EEN ZINNELOOZE.

Twee half-broeders brachten eenen zinneloozen naar Brussel; het rijtuig waarin zij zaten, werd erg beschadigd.

De broeders werden gewond, doch de zinnelooze bekwam geen letsel.

Deze ontsnapte en begaven ze de statie voor de lijken te zingen en te dansen. 's Was een akelig schouwspel.

IN HET DOODENHUIS.

Nadat de laatste lijken in het doodenhuis van Vorst waren aangebracht, begaf het parket zich rond 3 1/2 ure naar het kerkhof van Vorst.

Daar, in een klein zaal, omgeven van kronen, liggen de lijken bijna den herkend. Hun gelaat is bedekt met lijwaden doeken; bijna allen zijn verminkt.

Toen werden de grijpers van het kerkhof gesloten. Buiten onder de menigte, hoorde men klachten en zucht; ouders, vrienden, hunne kinderen op en broeders hun zusters.

MINISTERIEELE BEZOEK.

Minister Vandenpeerboom, vergezeld van den heer Gerard, kabinetverste, heeft zaterdag rond den middag de plaats der ramp bezocht.

DE SLACHTOFFERS VAN RUYSBROECK.

Zichier wat aan het toe te schrijven is, dat zoo veel personen van Ruysbroeck tusschen de slachtoffers zijn:

Ter oorzaak van den mist was den trein de statie van Ruysbroeck voorbij gereden en al de reizigers van dit dorp, die nogal talrijk waren, stapten in de laatste wagons en zijn deze, die het eerst onder de aanstoomende locomotief verbrijzeld werden.

HET VERVOER DER LIJKEN.

Een gesloten camion der fabrieken Rey van Ruysbroeck, heeft zondag aan het doodenhuis de 17 lijken dezer gemeente komen ahalen en is langs afgelegen wegen teruggekeerd, ten einde samenscholingen te vermijden.

De lijken van Enghien zijn rond den avond naar deze stad gevoerd.

Er bleven nog twee lijken over die heden zullen worden afgehaald.

HET CIJFER DER SLACHTOFFERS.

Het totale cijfer beloopt nu tot 24 dooden en 80 gekwetsten waarvan 51 zeer erg.

VROEGERE SPOORWEGRAMPEN.

De spoorwegramp van Groenendael maakte meer dan 150 slachtoffers dooden en gekwetsten.

Na de botsing van Ottignies, te Geroux-Meusty, op 6 october 1895, vond men 20 lijken en telde men een 50 tal gekwetsten.

Dood van M. FAURE.
HET KISTEN VAN HET LIJK.

Op het advies der geneesheeren, is het lijk van den heer Faure zondag namiddag gekist; eene mis werd gedezen in de kapel van het Elysée, in tegenwoordigheid van Mevr. en Mej. Faure, en van den heer en mevr. Berge.

Om 11 1/2 ure zijn de heeren Dupuy en Legrand in de zaal gekomen, waar het lijk teeloon gesteld lag; zij bleven staan aan den voet van de lijkbaar. Achter hen stonden de officieren van het krijgshuis.

De heer Berge heeft met tranen in de oogen eenige haarlokken van den dode afgesneden en hem de hand gekust.

De heer Le Gall en Blondel hebben zijn voorbeeld gevolgd. Daarna is het lijk in de kist gelegd, deze is gesloten met een loodden deksel dat eene kristallen opening heeft; daarboven is een houten deksel versierd met zwart fluweel en zilveren versieringen en dragende het volgend opschrift: Felix Faure, president der republiek, grootmeester van den eereleegioen, geboren den 31 Januari 1841, overleden den 16 Februari 1899.

De kist is daarna weer op de katafalk geplaats.

DE LIJKPLECHTIGHEDEN.

De heer Loubet is voornemens de lijkplechtigheden van den heer Felix Faure bij te wonen.

KIEZING
van den nieuwen President der Fransche Republiek.

De zitting werd zaterdag om 1 1/2 ure geopend onder het voorzitterschap van den heer Loubet.

De heer Dupuy verklaarde andermaal dat hij geen kandidaat was.

Bleven nu over de heeren Meline en Loubet. De kiezing van den heer Loubet scheen verzekerd.

De heer Meline verscheurde de bulletijns met zijnen naam.

De heer Loubet bleef alleen kandidaat.

Toen de heer Deroulede gerezen werd om te stemmen, wilde hij van de tribuun spreken. De heer Loubet nam hem het woord af.

De heer Deroulede wilde voortspreken en weerstand aan de deurwaarders die hem verwijderen de tribuun te verlaten.

Eenige socialistische afgevaardigden wilden hem gaan wederrukken wanneer de heer Deroulede eindelijk de tribuun verliet.

De heer Baudry d'Asson wilde ook spreken; hij werd hinderlijk door de twee secretarissen belet. Hij riep luid: Leve de koning! Weg met de Panama!

De naamoproeping eindigde om 2 ure 40.

De heer Loubet heeft niet gestemd.

DE HEER LOUBET GEKOZEN.

Er waren 824 stemmers. De heer Loubet is tot president gekozen in de eerste ronde met 483 stemmen tegen 279 gegeven aan den heer Meline.

MILDDADIGHEDEN VAN DEN PRESIDENT.

De President der Republiek heeft 20,000 franks gegeven voor den arme van Parijs, 5,000 fr. voor de bedelaars die hem naar Parijs terugbrachten en 1,000 fr. voor het Weldadigheidsbureel van Montelimar.

BOTSINGEN.

Zondagavond, tusschen 6 ure en 7 ure, heeft eene zeer tragische botsing plaats gehad voor de *Journal du Peuple*, Luxembourg Monmartre, Talrijke nationale riepen: Dood aan de Joden! Weg met Loubet! En tegenstemmingen aankomend onder het geroep van: Leve Loubet! Abas la Galette! hadt er eene botsing plaats. Vele nationalisten werden gekwetst en hunne betoogtocht werd uiteengedreven. Eenige aanhoudingen werden gedaan.

Het is noodig terug te komen op de woelingen van zaterdag avond.

Het was jaren geleden dat Parijs nog in zulken staat van opgewondenheid had verkeerd en een oogenblik vreesde men dat het ergste ging gebeuren.

De boulevards waren ingenomen rond 9 ure door duizenden en duizenden mededeelsteerders, welke riepen: *Démission! Démission!*

De politie te voet was machteloos en men moest de hulp inroepen der beredene policie.

De vereeniging der *Ligue des Patriotes* was als gewoonte het theatraal. Deroulede en Fr. Coppée voerden het woord en de groote dichter, in eene opwellingen geschrift, sloot Deroulede in zijne armen. Het volk zilde Coppée in triomf door Parijs dragen.

Toen de patriotten buiten kwamen werden zij door de policie geklaagd.

Voor het *Journal du Peuple*, het blad van den anarchist, Sébastien Faure, werd er tot 2 ure 's nachts gewisten en moest de ruiterij het bureel beschermen.

De *Petit Parisien* meldt dat in Montmartre jongelingen die riepen: Weg met het leger! half dood geslagen werden door het volk.

In de rue d'Aboukir werden heele pakken Dreyfusistische bladen in brand gestoken.

Het Luxemburg paleis, de woning van M. Loubet, was langs alle kanten afgesloten door de policie te voet en te peerd.

De *Petit Parisien* zegt dat de reden der houding van het publiek uit te leggen is door het feit, dat men M. Loubet als een Dreyfusard aanziet. Het blad houdt staande dat M. Loubet hoogenaamd geen bepaald gedacht heeft uitgebracht over die ongelukkige zaak.

De bladen pers doet al wat zij kan om de betoogingen uit te leggen.

M. Loubet is weinig gekend. Hij heeft in de twistgeschillen, die de opeenbare denkwijze verdeelen, geen bijzondere plaats ingenomen. Als voorzitter van den Senaat kent men hem niet, terwijl M. Deschanel, voorzitter der Kamer een popularitiem is.

Toen men nu zaterdagavond vernam dat hij gekozen was, wist men van hem niemendal, dan wat M. de Beaurepaire had gezegd, namelijk dat hij de Panamisten had bescherend. Ge weet dat de Panamazaak miliarden uit den zak van het kleine volk gehaald heeft, zoodat Panamist gelijk staat met bandiet of baanstroopter.

Ook, toen de president te Parijs aankwam hadden de nationalisten vrij spel; het Parijzer volk verzette zich met tegen de betoogingen, en, meegesleept, sloot er zich bij aan.

Men zegt dat M. Loubet verontwoordigd is over de ontvangst die hem te beurt is gevallen en dat hij reeds van zin is zijn ontslag te geven.

Van eenen anderen kant liep het gerucht dat het gouvernement besloten zou zijn den prefekt van policie al te stellen, die den president niet heeft kunnen beschermen tegen de uitjouwingen der menigte. Dit bericht verdient bevestiging.

BINNENLAND.

— TWEE HUIZEN INGESTORT. — Zaterdag namiddag, omstreeks 2 1/2 ure, zijn twee inopbouw zijnde huizen ingestort in de Nationale straat te Antwerpen.

Het gebouw was tot aan het dak opgetrokken, men was bezig de korats te plaatsen toen de voorgevel zich eensklaps begaf en instortte.

Er werkten op dat oogenblik 27 personen in het gebouw; 17 konden wegspringen, 10 bleven gekwetst of onder de puinen begraven liggen. Onder deze laatste waren Jennes, metsersbaas, en Van den Bergh, timmermansbaas.

Acht werklieden zijn gekwetst, namelijk Thyck,